

Adem KORKMAZ

Şiir

Hicran Yayınları :9

Şiir Dizisi : 5

Dizgi : Gültekin Zorođlu

Mizanpaj :Fevt.Net

Kapak Tasarım :Şenol Taşdelen

Baskı : Hcr Ajans

3.Baskı : Nisan 2007

Hicran

Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi

Gürsel. Mah 28 Nisan Cad. (Evim İş Merkezi) No:19/32

Kâğıthane

İstanbul

Tel Fax: 0212 369 10 49

GSM: 0535 517 78 29

www.hicrandergisi.com

hicrandergisi@hotmail.com

www.ademkorkmaz.com ademmkorkmaz@hotmail.com

Adem KORKMAZ

HİCRAN DERGİSİ

İSTANBUL 2007

Gece

Gece gözlerinin rengini alana dek! ...

Geç Kaldın

Geç kaldın mutluluk!
Sevgili ellere yaran oldu.
On yedi yaşında kaldı saçlarım,
Geç kaldın gül soldu.
Sütunları yıkıldı hayallerimin
Aczimin gözyaşları aktı, aktı göl oldu
Git başımdan!
Sana ihtiyacı olanlara koş!
Bu göl artık benim bahtiyarlığım.
Benim nişanım...

Geç kaldın mutluluk! ...

Geç!

Ey nefes! Titre ve eğil
Ve bak Rabbine

Geç bakışlarından öteye
Hisset onu! Anbean yaşa

Hayat ve insanlar
Sadece bir avuç hayal

Geç lisanın ötesine
Zaman yok, mekân yok
Sadece o var

Algıların kaynağı o!
Değer verilecek tek sevgili o!

Geç ötelerin olmadığı yere
Kır yargıları ne varsa geç!

Zannettiđin yaşadığın o!
Gözlerine sor, gördüđü nedir
Bakışlarının perdesini indir

Yargıları beynindeki karanlığa bırak
Düşün, titre ve bir de bak!

Baktığın ve duyduğun o
Çepeçevre kuşatan o!
Mekân onun, zaman onun! Mülk onun!
Büyük kelimesi onun yanı da çok küçük!

Geç ilmin ötesine!
Ölümün ötesine.
Düşün ve geç ruhunun olduğu yere
İşte orda sana senden yakın
Y ok hiçbir şey bir O var Allah! ...

Gelinlik

Hüzün yüklenmiş her hikâyeden sonra
Bir gözlerin kalırmış birde gelinlik
Tasa yüklü yüreğin her çırpınışında
Bir gözyaşın kalırmış birde gelinlik.

Asarsın düş urganında hayalleri
Gözlerinde dünya kurduğun sevgiyi
Mutluluk namına ne varsa her şeyi
Bir sensizlik kalırmış birde gelinlik

Buruşmuş mazinin silik sayfasında
Bir tebessümün kalmış son satırında
Birde gözyaşın kalmış şakaklarımda
Bu gün siyaha dönmüş beyaz gelinlik

Ne çokta görmek isterdim seni gelinlikle
Saçlarına değemediğim elimle
Kara gözlerine yazdığım şiirle
Bir yıkık ben kalırmış birde gelinlik

Bilemeyeceksin sana yazdığımı
Bu şiirle mezarımı kazdığımı
Bir gözlerin bilecek sana sevdami
Birde hiç olmayan HAYAL gelinlik...

Gençliğim

Zalim gecelerin pençesin de
Oyuncağım yine kırık, dökük
Nazlı sevgilinin
Narin ellerin de
Yaprađım yine soluk, kuru

Bir hayalim yine parça parça, lime lime
Gözyaşı gibi aktı gençliğim
Sevgilin şakağın yandı ümitlerim
Bir rüzgâr esti sevgilin dudakların da
Kum çiçekleri gibi baktı gençliğim
Bir ümit belirdi önce
Bulutlar da kırmızılık, güller de beyaz
Güneş geceyi sevince
Yıkıldı gençliğime sitem biraz, biraz
Papatya, menekşe, lale
Yıldız gülümseyince hilale
Gündüzken gece
Şiir, satır ve hece oldubitti gençliğim.

Gider

Zamanların durduđu zaman.
Benden bir şeyler kopar gider
Yıldızlar çoğaldığı zaman
Dünya ömrümü satar gider.

Gölgeler

**Başım ağrıyor.
Artık çekilin gölgeler,
Genliğim zaten bertaraf olmuş,
Artık soru sormayın gölgeler...**

Gözyaşıım

**Yüzlerce kez mısralarıma anıt ettim seni,
Bu sefer de Allah için ak gözyaşıım.
Bahtıma meze ettim seni!
Bu seferde Resul için ak gözyaşıım...**

Gül

**Evveline bakıp da tamamlayamadığım,
Rengini yıllar yılı seçemediğim gül!**

**Bir fukara masal sandığım.
Ateşini hatırlayıp da avunduğum kül!**

Şimdi başı boş bir rüzgâr,
Süs yapmış seni mavi bir gelinliğe
Çareye susayan bakışlarsa,
Ağlıyor biçarelerin bahtın da...

Kokusunu yıllar yılı koklayamadığım,
Biliyorum son gülüş bu bahtın da

Artık rengini göster bana gül!
Yorulmuş siyah saçlarımdaki mızrabın
Kahhar oluyor, kahrıma kahrın
Elem, elem beliriyor gönlümdeki niyazın.

Bendeki tanımsız rengin belirecek gibi bu eylül!
Öylesine ağır ki senin gölgen
Dokunamıyorum, tut ki taşıyabileyim.

Evveline bakıp da tamamlayamadığım,
Rengini yıllar yılı seçemediğim gül!
Bir fukara hayal sandığım,
Ateşini hatırlayıp da avunduğum kül!
Şimdi avare bir rüzgâr;
Süs yapmış seni mavi bir gelinliğe

Uykuların geceye en hasret anın da;
Beliriyor bakışlarım da kasavet.
Yoksa sebep sen misin ey gül?
Gözyaşı sıra, sıra, sukut bent, bent

Bir kez olsun bana gülümsemeyecek misin gül?
Saçlarımda ki mızrabını kaldırmayacak mısın?

Bir kuru haylin bile hayal!

Bir nebze olsun rüyalarımı okşamayacak mısın?
Gülüm diyemiyorum sana Gül!
Uzakların düşlerine o kadar yakınsın ki!
Gözlerimin bakışıyla seçemiyorum seni!

Bir ömürlük duasın ellerimde,
Göster rengini bu soluk secdede...

Sol yanımda pusu kuruyor sümbül!
Çekiyor beni maddeye doğru gül!
Bazen sen zannetsem de
Sümbül solup gidiyor gelince eylül,
Fasıl, fasıl sana akıyor gönül!

Titriyor kalbim, titriyor bedenim!
Rengini görmek için ölmek mi lazım?
Çıldırıyor karanlığım, çıldırıyor hislerim
Kokunu almak için; Azrail'e söz vermek mi lazım?

Anlayamadım; hangimiz vefalı gül?
Mevsim hep kış olma ya
Bu kar; bu saçlara her zaman yağmaz ya,

Mevsim bir gün bahar olur
Güneş renginle birlikte doğar,
Saçlarımda ki beyaz karları eritmez mi gül?

Bu sevda hep burada saklanmaz ya
Duaya kalkan elleri doldurur bir gün!

Bu Őir hep burada kalmaz ya,
Belki bu asır, belkide bu eylöl!
Ama mutlaka kulaklarında misafir,
Dudaklarında yaralı bir buse olacak ey gül!
Yaralı bir buse olacak!

Gül Kuruyor

Hayatımın serseri duyguları
Gençliğimi yağmalarken
Nasıl da beyazladı umudumun saçları
Gece sağ cebimde tutsak
Günüz ellerim de oyuncak
Yosma kim? sevgili kim?
Soru sorunun da cevap kim
Toz pembe hayallerin peşinde
İnsafsızca tarumar ettiğim yıllar
Ben gülün izinde
Sen gönül ceylanın peşinde
Ben gecenin seherinde
Sen gönül güneşin gölgesin de
Ne bahtım gülüyor
Nede mutluluk beni soruyor
Gül kuruyor... Kuruyor...
Duy artık.
Gül kuruyor.

Güllerin Efendisine

Ah! O ümmeti aşkıyla yanan peygamber (s.a.v)

Sen'le olanda olmaz hüzün ve kederler
Hayrandır sana hayran olana melekler
Sana olandan gayrı yalandır sevgiler.

Seni tanımasaydım, bilmeseydim eğer;
Günümüz Müslüman'ına vermezdim değer,
En güzel saadet senle olmakmış meğer
Sana olandan gayrı yalandır sevgiler

Allah ki; Habipim diye hitap ederken
Utandırım sana salâvat getirmekten
Ölmek gerek seni sevmek için ölmeden
Çok sevmedik ki seni dünyadakilerden.

Yalan söyledi dillerimiz bile, bile
Her damla kan meşgulken seninle, zikirle
Sevdiremedik seni pas tutmuş gönül.
Yeter ki çıkar olsun gerisi hikâye.

Seni kaleme almak ki bana ne şeref!
Senin yolundan ayrılmamak güya hedef
Uyuduk uyutulduk çaldı saz, çaldı def
Sardı dört bir yanı o kahrolası çirkef.

Hece, hece yazmak isterim seni güzel
Çektikçe çekiyor batağa görünmez bir el
Bizi de götürür galiba günahkâr sel!
Mahrum eyleme şefaatten mükemmel.

Günahkâr

Şu masum gecenin karanlığı aşkına
Bahtında çığlık, Münker nefirin gözlerinde dua
Zaman denen varlığın annesi
Yalanın hamurusun sen günahkâr!

Kelimeler kopuk, özlem kırgın
Bir yağmurun feryadı
Nazlı sevgilinin son bakışının aşkına
Bu hırkayı çıkart artık ey günahkâr!

Güneş ve Gerçekler

İnsanoğlu ne kadar da kibirli ve yalancı. Ölümün hak olduğunu bilir gereği gibi yaşamaz. Bunun yanında birde inanmayanlar var. Tabi inandığını söyleyip sürekli şüphelenen “ahret” diye bahsedilen hesap gününe bir türlü inanmak istemeyen beyinlere sahip şüpheciler var. İşte burada şüpheleri yok etmek için bir örnek vereceğim; Buyurun hem okuyun hem de yorumlayın;

-Bir Dünya düşünelim, evet aynen bizim dünyamız gibi bir Dünya! Bu örneğini vereceğim dünya bizim şuan da dünyamız üzerinde bulunan kutuplara çok benzer “bilirsiniz 6 ay gündüz-6 ayda gece” yaşanan bölge tek farkı gündüzün olmadığı dünya. Evet, örneğimize dönelim; Bu çizdiğimiz dünyayı tasvir edelim. Aynen bizim dünyamız gibi fakat gündüz yaşanmıyor. Orda yaşayan insanlar kesinlikle Dünyalarının tarihi boyunca gece olmuş günüz diye bir terimle karşılaşmamış dolayısıyla bizim adına güneş dediğimiz bir enerji kaynağıyla haşır neşir olmamış insanlar topluluğunun

yaşadığı bir yerdir. Teknolojileri ilerlemiştir. Aynen şuanda yaşadığımız dünyada hangi teknoloji varsa onlarda da vardır. Yani evleri mum ışığı değil de ampulle veya flora sanla aydınlanıyordur. Sokaklarında bizde olduğu gibi gece lambaları vardır.

Ve sizin yolunuz bir ay sonra doğması beklenen güneşi anlatmak üzere bu dünyaya düşer;
Karanlık dünyanın insanlarına misafir olursunuz.
Ve orda gündüzün olmadığına şahit oluyorsunuz. Tabi hayretler içerisinde kalmaktasınız!
Oranın insanları son derce alışmışlardır ve geceye göre hayatlarını nizama sokmuşlardır. Dolayısıyla gündüz terimler ve algıları yoktur.

Ve siz bir müddet sonra kalabalık bir gruba gündüzü yani güneşi anlatmanın zamanının geldiğini düşünüyorsunuz. Kalabalık sizi dinliyor ve sizde o insanların hem kendilerinin hem atalarının asla görmediği bilmediği bir şeyden yani güneşten bahsediyorsunuz. Evet, şimdi o adamın yerinde siz varsınız ve o kalabalığı ikna etmeye çalışın ne derdiniz?

Siz diyeceğiniz şeyi düşünün durun biz konumuza dönelim;
Bu karanlığın insanlarına güneşi anlatmaya çalışıyoruz.
Diyorsunuz ki;

-Bahsedeceğim şeyin adına Güneş derler. Sonsuz bir enerji kaynağıdır. İşaret parmağınızla göğü gösteriyorsunuz kapkaranlık birkaç yıldızın hafiden ışıldadığı gökyüzünü işaret ederek;

-Bakın oradan doğacak ve her yeri aydınlatacak evlerinizde ve burada yanan ışıklar o doğduğunda kaybolacak!

Kalabalık elbette şaşıracak bazıları;

-Saçmalama derken bir kısmı da;

-Hadi be oradan diyecek!

İnsanlar güneşten habersiz olunca ikna etmesi zorlaşacak.

Siz ikna etmeye çalıştıkça bazıları size mecnun bile diyecek!

Bazıları inanmak isteyip soracak;

-Peki, bizim şehri aydınlattı bu bahsettiğin “örnek”

İstanbul’u da aydınlatacak mı?

Siz;

-Elbette diyeceksiniz aydınlatmakla kalmayacak ısıtacak, hayat verecek!

Başka biri;

-Örnek Bu güneş dediğin şey Almanya’yı da aydınlatacak mı?

Siz soruların garipliği karşısında sıkıntılara gireceksiniz ama bildiğinizi söyleyeceksiniz;

-Ne Almanya sı Dünyanın yarısını aynı anda hem aydınlatacak hem ısıtacak, dünyanın geri kalan kısmı bura gibi karanlık olurken diğer kısmı aydınlık olacak ve belli saatlerle bu değişecek!

Siz anlattıkça anlatacaksınız ve güneş hakkında verdiğiniz her yeni bilgi size inananların sayısını azaltacak. Sizi dinleyenin akli almayacak imkânsız olduğunu düşünecek!

Diyelim ki kısmen başarılı oldunuz! Size inanan bazı insanlar buldunuz. Bunlar size sürekli soruyor;

-Sizde bu sefer başlıyorsunuz günün güneş sayesinde değişen zaman dilimlerini anlatmaya. Sabahın nasıl olduğunu, öğleyi, ikindi vaktini, akşamı...

Kendinize inandırdığınız grubun aklına bu sefer farklı terimler takılıyor.

-Sabah da nedir? Diyorlar.

Bazıları;

-Akşam ne demek derken;

Siz bu sefer Bahsettiğiniz güneşin gece olunca kaybolacağından bir müddet sonra yeniden tekrar doğacağından bahsediyorsunuz.

İşiniz zorlaşmaya başlıyor.

Ve en zoru da bu iş için para ödemeyeceklerine inandırmanız ve Güneş diye bahsettiğiniz olayın sürekli tekrar edeceğine grubu ikna etmeniz.

Siz güneşin aydınlatma dışındaki özelliklerine gelmeden size inanan grubun sayısının azalmaya başladığına şahit oluyorsunuz. Çünkü güneşten şu ya da bu şekilde kesinlikle bihaber olan bu insanları güneşe ve güneşin faydalarına ne kadar inandıra bilirsiniz.

Farz edelim başardınız(başaramazsınız ama) Ve insanlar bir ay sonra güneşin doğacağına inandı.

Onlara diyeceksiniz ki;

-Bakın bir daha jeneratöre ihtiyacınız olmayacak almayın ve onu çalıştırmak için yakıt almanız gerekmeyecek yakıt depolamayın ve elinizdekileri tüketin, elektrik konularına fazla yatırım yapmayın çünkü çok fazla ihtiyacınız olmayacak vb... Ve kar etmek istiyorsanız elinizdeki jeneratörleri kabloları, lambaları vb... fırsat varken satın. Güneş doğunca fazla para etmez vb... tembihlerde bulunuyorsunuz.

Bu sefer elektrik satıcıları, jeneratör satıcısı zenginler vb...

Size cephe alıyor. Ki alır. Çünkü menfaatlerine dokunuyorsunuz. Cephe almakla kalmıyor ellerindeki televizyon vasıtasıyla medya gücüyle saldırıyor adınızı deliye çıkartıyor ve sizinle alay etmeye başlıyor.

Gerçekten işiniz zor. Allah yardımcınız olsun.

Evet, dostlar bu örneđi çok daha geliřtirebiliriz.

Kısaca özetlemek istedim.

şimdi Ahiret, ölümden sonra dirilmek, günahların ve sevapların tartılması, cennet, cehennem. Bu konular hakkında söylenenleri bir kez daha düşünün.

Haberim Yok

HABERİM YOK

Ey gönül ne bakarsın aval, aval
Yıllar mı? Yoksa ben mi tuhaf
Söyle... Benim bahtımdan karası var mı?
Dostlarım Vefasız çıkmış
En acısı unutulmuşum da haberim yok
Lalelerim, güllerim solmuş
Yorulmaz dediğim dağ yorulmuş
Ben Yanılmışım da haberim yok

En vefalı bildiğim dost
Anmaz olmuş ismimi haberim yok

Gözlerim ihtiyarlamış
Zaman ağlıyor, ömür mevsime âşık
Benim sıram yarınmış
Bahtım Karaymış da haberim yok

Akşam olunca doğarmış şairlere gün
Kalem elimde şair olmuşum da haberim yok
Nerden bilirdim
Hep dert şiiri yazacağımı?
Çile şairi olmuşum da haberim yok

Hacı Paşa Köyü

Köylerin sultanısın diye
Sana hiç kızmadım hacı paşa
Hüzünlüyken taşlı yollarını adımladım
Deli atlar gibi hırçınlaşınca
Kaya balında bağrımı verdim rüzgârlara
Mesken ettim, ahd ettim de
Sen beni saymadın be hacı paşa,
Mutluluklar tattırmadın demiyorum,
Sadece sahteydi,
Yalancıydı mutluluk yağmurlarını
Gözlerimize inerken katran karası gecelerin,

Üç beş loş ışık, üçbeş virane
Ölümsüzleşiyordu üç beş Ahmet, üç beş Zeynep,
Kar çiçeği gibi dimdik ayakta
Mor kokulu sevdaların vardı Hacı paşa
Sen hiç gülmeyi beceremedin,
Sevmeyi zaten beceremiyordun
Hüsran kokulu hikâyelerin vardı,
Gülen sadece çocuklarındı,
Neden bu denli tasalısın,
Vatanım, memleketim, köyüm Hacı paşam.

Hasret

Bugün sigaramın közüne konmuş!
Yarın bilmem nereye konar?
Rüyalarımı hep kendine yormuş
Bilmem hangi gün saçlarıma konar?

Hasret, hasret, kırılmaz zincir!
Kalbimin yontusu gençliğimin çoğu
Artık al toprağına nedesin kabir
Bugün akşamım yine sorgu!

Hani nerde tebessümler hasret?
Nasıl şeymişsin sen böyle
Bana senin gözyaşın servet!
Bilmem ki nasıl şeysin sen böyle?

Hani nerde umutlarım hasret?
Ya... Neşeyle bakan gözlerim?
Şimdi sitem, şimdi hüznün!
Senden daha keskin hançer olmaz hasret!

Hayat

Hayat sen zormuşsun.
Zordan bile öteymişsin
Bu nasıl çılgın savaş
Ne bitmez kurşunun varmış
Bütün cephelerde zafer sana
Kaybetmek bana
Yenilmek bana
Çok yaşamam ben hayat!
Güller sana
Dikenler bana...

Hayatım

Hayatım çıkılmaz sokakların
Kirli kaldırımlarında yürüyen
Serseri vesveselere benzedi
Bir umut diye ıldırıracasına
Tarumar oldu benim hayatım.

Beni bir seveni bin sevdim de
Bin sevdiğim beni bir sevmedi
Yüz binlerce kor sevdalar taşıdım
Kahır; yudum yudum hayatımı içti
Kaşlarımı çatmadım diye,kahroluyorum şimdi..

Ey kardelen sevdiğim!
Aynı yerde unuttuğun gibiyim...
Çıkamaz sokaklar hala benim.
Sermayem hala umut etmek
Ve umursamak boş vermişçesine
Yaşamak kalbinden binlerce kez kurşun yemişçesine

Hayatım dalgalı denizlerin
Sürüklediği kum tanelerinin içinden
Yalnız birini bulmak isteyen
Belki belki bulurum umuduyla
Geçti bitti benim hayatım...

Hep Sen Eylül

Senden uzaklaşmak!
Ölüm gibi geliyor bana
Gözlerine doyasıya bakmak
Cennet gibi geliyor bana
Ah bir sevebilseydin eylül?
Sağanak yağmur gibi
Yağabilseydin kalbime
Anlıyorum bu aşkın mantığı yok!
Verebilseydin kalbini ellerime
Ben seni ne çok sevdim eylül
Yaşam demek sen demek!
Ben seni mantısız bir aşkla sevdim!
Ey sen ille de sen!
Ümidim, Varlığım hep sen!
Ve ölüm...

**Bir sabah gibi...
Tebessüm ediyor Eylül!**

Hey Ömür

Hey ömür, ömür!
Biçare Ömür!
Tutkuların masalmış senin!

Serapların baharında selde kaldı gençlik!
Her yeni gün eskiye sitem eder!
Kahır, kahırda, gönül duada
Bir dem var ki bu acıda

Ah! Ömür elemde çağlayan
Gözlerinin ötesine geçemedim!

Hey Hayat!

Bulutlar dilsiz, yıldızlar ağıtta,

Aklım ermiyor bu nasıl yaşam,
Yürekler de hüzün kıta, kıta
Velhasıl hala şaşarım,
Gözlerine mavi sürmeyi
Çekmişte ne olmuş gökler,
Gösterebilmiş mi seni bana?
Bir bakış karanlığın ötesinden,
Menekşe, papatya avuçlarım da
Sümbül bahçe de, gül kafes e
Bülbül müebbet gönül zindanlarında,
Geceye kalem verdiler,
Yıldızlar kâğıt, karanlıksa mürekkep oldu,
Günler sürdü yazamadı silsileyi
Düşler uykuya hünerlerini sundu
Ölüm bile bulamadı çareyi...

Hicran

**Beni tanıdın mı Hicran?
Bir görünüp bir kaybolan o asi!
Düşleri renksiz, hayatı yarım
Peşinde yıllarca koşanı tanıdın mı hicran!**

**Senin için Ne kahırlar içtim!
Ne geceler tepeledim
Katıksız saf sevdalarına vuruldum!
Beni tanıdın mı Hicran?**

Aşklarım vardı
Tıpkı mor sürgünler gibi.
Güller bana vurgundu
Sense bana dargındın Hicran!

Galiba uzun bir hikâye bizimkisi
Derbederlik kokan bir masal!

İsmi eyvah olan bir şairin
Yarım kalan şiiri!

Beni tanıdın mı Hicran?
Kasavet katran gibi
Kapanırdı üstüme bazı geceler
Hayaller yağmur, umutlar nehir
Bende sandaldım!

Hala tanımadın mı Hicran
Yokluğun göz kırpışlarında
Gönülleri kuşatmaya yeltenirdim.
Ben Âdem Korkmazım Hicran!

Hiçlik

Umurumda mı?
Ezilmişim... Çiğnenmişim
Yâda tekmelenmişim.
Ne elim tutar, ne kolum!
Yersizmişim, evsizmişim
Umurumda mı?
Ölmüşüm...
Yok, gözlerimde kıymeti
Hiç bir şeyin...

Hüzün

Yağmur gibi...
Yağarken gönlüme hüzün
Faydası yok çarelerin
Faydası yok hülyalarımın
Dilime düşüyor yüzsüz hayat
Gönlümde bir avare ürperiş
Tesellilerim yıldızların koynunda
Bu ne umutsuz gidiş
Kucağında geceler ölgün
Şımarıyor kara bulutlar yüreğimde
Yağıyor ellerime beyaz beyaz hüzün.

Işığını Kaybettiğim Yıldız

Işığını kaybettiğim yıldız
Kimlerin kalbindesin şimdi?
Ellerim titriyorken

Ve kayboluyorken hislerim.
Çarkına tükürdüğüm hayaller
Hatırımı soruyor, boğuyor, boğuyor
Sesimi duymazdan geliyor aydınlık
Zalim karanlığın sultanı
Yüreğime sensizliği çökertiyor
Bayatlayan karabulutlar
Katran karsına döndü yıldız
Yüce bir dağ gibi dikiliyor evham
Yarınlar ümitten yoksun
Yok, yağıyor karsız dağlarıma
Ve aşklarım bölük pörçük
Hangi birine elimi uzatsam
Bin eda, bin naz, bin şikâyet.
Hepsinin duyguları firar etmiş benden.
Her mevsim kızmış, kükrüyor
Yarınlar korkak, hayallerim artık korkak.
Dağ çiçeklerim kokmuyor.
Umutlarım yabancı.
Kahırlar bir nefes gibi belirgin
Düşlerimin orta yerine
Yine şiir yağıyor sulu seçkin
Gençliğim heba oluyor
Yıldızlar doludizgin...

İlk Gibidir Son

**Her hayal âşıktır bir gerçeğe
Mahkûmdur kavuştuğunda ölmeğe.**